

Cuprins

Început.....	5
Hibrid.....	7

PROBLEMA

1. Gata	19
2. Harul	29
3. Să rămână	41
4. Conflictul	53

PLANUL

5. Roagă-te	69
6. Iubește.....	83
7. Acționează	97
8. Nou.....	113
Sfârșit de joc	127

PREDICĂ

Planul PPP	139
Apendice.....	146

Hibrid

Poate te identifiți cu fiul risipitor sau poate cu fratele mai mare. Unii, ca mine, avem în noi un pic din amândoi. Suntem *hibrizi*, ca să spunem așa. Înainte să intrăm în povestea unui fiu pocăit și a unui frate împotrivor, dă-mi voie să îți împărtășesc povestea mea. Te va face să înțelegi, mai târziu în această carte, pasiunea profundă care arde în mine de a ajunge la cei de care lui Dumnezeu Îi este cel mai dor. Iată povestea mea de hibrid.

Plecăm!

M-am născut în Cuba, sub stăpânirea unui tiran. Chiar înainte să mă fi născut, tatăl meu știa că voia o viață mai bună pentru noi, așa cum știa și mama. De aceea, ea a insistat să îmi pună numele Roger, în loc de Nabucodonsor (Nabuco, pe scurt), cum voia tata să mă numească. Ea a spus: „Într-o zi vom merge în America și vreau ca fiul meu să aibă un nume care să sune englezește.”

Aveam doar doi ani când tatăl meu, pastor, a decis să facă cerere pentru o viză de a părăsi Cuba. Ceea ce a urmat pentru el a fost iadul pe pământ. A fost repartizat la o divizie de tăiere a trestiei de zahăr, unde se lucra șase zile pe săptămână. La fiecare patruzeci și cinci de zile venea acasă și petrecea weekendul cu noi. Apoi pleca iar – înapoi la zilele cu șaisprezece ore de lucru, la lipsa mâncării, la hărțuirea de către gărzi, la țăntări și la orice altceva putea fi definiția nefericirii crunte. După doi ani, am primit, în sfârșit, vești bune. Viza noastră era aprobată! Dar sincronizarea nu era de partea noastră. Mama era însărcinată cu fratele meu Isaac – însărcinată în 8,3 luni, ca să fiu mai exact. Legea îi cerea ca întâi să nască bebelușul și apoi să plece. Dar tata se săturase de tiran. Se săturase de poliția secretă, de lipsa posibilităților și de lipsa libertății. Așa că mama a împachetat tot ce a putut într-o singură *maletă* (valiză), cât ni se permitea să scoatem

1 ~ Gata

Ideea-cheie: Nu îi putem forța pe oamenii pierduți să se întoarcă acasă, dar putem fi gata când vor sosi.

Și s-a sculat și a plecat la tatăl său. Când era încă departe, tatăl său l-a văzut și i s-a făcut milă de el, a alergat de a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat mult. Fiul i-a zis: „Tată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta, nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău.”

Dar tatăl a zis robilor săi: „Aduceți repede haina cea mai bună și îmbrăcați-l cu ea; puneți-i un inel în deget și încălțăminte în picioare. Aduceți vițelul cel îngrășat și tăiați-l. Să mâncăm și să ne veselim; căci acest fiu al meu era mort și a înviat; era pierdut și a fost găsit.” Și au început să se veselească.

– Luca 15:20-24

Soția, fiica și cumnata mea călătoreau cu mașina de-a lungul țării, din Virginia spre Oregon. La un moment dat, în drumul lor, s-au oprit pentru Sabat într-un oraș și au decis să meargă la biserică acolo. Au intrat în parcare cu camionul lor închiriat, cu o mașină în remorcă. Nimic nu spune mai tare: „Sunt din altă parte și *nu* de aici” ca un camion închiriat! Toate trei au fost salutate fără entuziasm la ușă, îndrumate să înainteze încet pe culoar, nevoite să participe la închinare singure pe tot rândul de bănci și lăsate neinvitate la prânz. Aceasta era o biserică de mărime medie, situată lângă o academie; o biserică ce părea sănătoasă și cu o prezență destul de bună. Totuși membrii erau orbi față de faptul că în mijlocul lor erau vizitatori.

Dacă, în locul soției mele, o persoană pierdută s-ar fi întors la biserică după multă vreme? Dacă, în acea zi, o familie ar fi decis să-i mai dea bisericii „o șansă”? Ce mă întristează la această poveste este că nu este pentru prima dată când așa ceva s-a întâmplat – *nouă, multora.*

ORICINE ESTE BINE-VENIT

Ce îți frânge inima? Și ce faci cu privire la lucrul acesta?

În *Oricine este bine-venit*, autorul Roger Hernandez împărtășește lucrurile care îi frâng inima și ne lasă să vedem pasiunea profundă care arde în interiorul lui, de a ajunge la cei de care lui Dumnezeu Îi este cel mai mult dor.

Folosindu-i, ca puncte de referință, pe fiul risipitor și pe fratele lui mai mare, Hernandez își împarte mesajul în trei părți:

- Problema – o privire sinceră asupra a ceea ce ne provoacă durere
- Planul – patru soluții practice
- Predicarea – o abordare demonstrată pentru o experiență evanghelistică mai deliberată.

În timp ce citești, cererea lui Hernandez este să îți pui următoarele două întrebări:

Ce îmi frânge inima?

Ce voi face în această privință?

Oricine este bine-venit este o resursă puternică, pătrunzătoare și sinceră pentru toți cei care vor ca biserica lor să facă o diferență în familiile și comunitățile lor.

ROGER HERNANDEZ este directorul departamentelor Evanghelizare și Asociația pastorală, din cadrul Uniunii de Sud. El slujește în pastorație de peste 20 de ani. Este vorbitor motivațional și a vorbit la evenimente ale Diviziunii, Uniunii și Conferinței și la SEEDS, conferința de plantare de biserici, condusă de NADEI (Institutul de Evanghelizare al Diviziunii Nord-Americane) din Berrien Springs, Michigan. Este căutat ca vorbitor la întâlnirile de tabără și se bucură să țină sesiuni de instruire în evanghelizare și leadership. Pastorul Hernandez este complet bilingv și este autorul a șapte cărți. S-a născut în Cuba, este căsătorit și are patru copii.

evs
editura viață și sănătate

